

Izhaja vsako soboto in velja:

vse leto K 10.—
 pol leta „ 5.—
 četrt leta „ 2:50

Inserati:

Petit-vrsta 1 krat stane 20 vinarjev.
 Pri večkratni inserciji po dogovoru.

OSF.

Uredništvo sprejema le frankirane rokopise
 ter jih ne vrača.

Uredništvo je v Ljubljani, Knaflcove ulice 5,
 I. nadstr., upravništvo pa ravnatom spodaj.

Posamezna številka 20 vin.

Politično-satirični tednik.

Božični vzdih.

„Oh, saj tako ni bilo kdovekaj darov, pa so nam pobrali malone vse — in še niso siti!“

Tožni kameleon na Kamnu.

(Iz novomeškega arhiva.)

Krka zelena valove drvi,
v bregove se vztrajno zaganja,
tožen na Kamnu kameljon čepi:
o boljših dneh njemu se sanja;
prot' samostanu nad Krko onstran
klanja živalca se noč ino dan.

Bili so časi, ko vsak lepi dan
je hodil profesor še mladi
bedo tolažit si tja v samostan,
seveda po stari navadi
s kupico polno, pečenko mastno
v samostan tja pod Tržko goro.

Znanost je ljubil, bil zanjo je vnet,
gojil je moderne nazore;
znan je pa tudi varati svet,
priliznjene bil je natore.

Hodil k menihom je zviti fantič,
živel tam dobro kot rajski je ptič.

Pride pa dan, ko gospod gvardijan
svoj god prav slovesno praznuje ...
Tudi profesor je tjakaj pozvan,
da skupno z menihi goduje.
Vino močno pa mu zleze v glavo,
jezik mu miga nerodno zelo.

Prvič v tej družbi profesor prizna,
da ni mu do vere in davno
veda da ga je ujasnila.
Menihom to trdil je javno.

„Opica“, bleknil je, „naš je praded!“
Revež ustraši se lastnih besed!

V jezi pa sveti zavpije gvard'jan:
„Poberi se proč, ti nesramni
liberalec, poberi se stran,
oznanjaj ti vedo na Kamni!“
Planejo nanj še menihi čvrsti —
mladi profesor na cesti leži.

Tisočkrat že od tedaj je proklel
vso znanost „nesrečno“ in vedo,
vse je zatajil zdaj, da bi le smel
kot nekdanj tolažiti bedo
s kupico polno, pečenko mastno
v samostanu pod Tržko goro.

Krka zelena valove drvi,
v bregove se divne zaganja,
tožen na Kamnu kameljon čepi
in prosi na glas odpuščanja;
prot' samostanu nad Krko onstran
klanja živalca se noč ino dan ...

—vit.

Dobrosrčni pridigar.

Na starega leta dan je pridigal župnik
tako krasno in v srce segajoče, da so
se jokali vsi poslušalci. Usmiljeni pridigar
pa kar ni mogel videti solza in je dejal:
„Le potolažite se, moji dragi, saj ni take
sile in kdo ve, če je sploh res, kar sem
vam povedal.“

F. G. Hotimir.

Lažnivega Kljukca novice.

Krek „abstinenco“ vrlo vodi
v Ljubljani in pa še drugod;
tej družbi so že pristopili
rejeni župniki povsod.

* * *

Krščanska duša! Zdaj poslušaj,
če mar ti je naš lemenat:
vsak dan se bogoslovec koplje —
pač hvale vreden preobrat!

* * *

Kočevje, Ribnica in Lašče,
vam bliža se volitve dan,
volitve pa ne bode motil
nadležen vam noben kaplan.

—vit.

Pri prihodnjih škofovih procesijah
hoče Schwarz nositi baldahin. Zahteva
pa tudi od drugih vladnih faktorjev, da
bodo ministrirali škofu.

Gautsch je obljubil Plantanu, da pri-
hodnje leto začno zidati ljubljansko vse-
učilišče.

Anton Bonaventura je imenoval
Tavčarja za duhovnega svetnika; kipar
Zajc pa dobi red sv. Gregorja.

V Sori bodo odslej ministrirali
orožniki.

Predsednika Schwarza so vsled iz-
rednega užitka ob Plantanovem govoru
prijeli epileptični popadki.

Luka Smolnikar je daroval revnim
dijakom v Ljubljani, Celju ter Mariboru
po četrt litra lurške vode za vesele praz-
nike in srečno novo leto.

Bonaventura je imenoval svoje zavode
v Št. Vidu „Asineum“.

Plašč po vetru.

Lancovski župan je navdušen kleri-
kalec, obenem pa tudi jako ponižen sluga
radovljiške nemške in renegatske gospode.

Izprva se je podpisoval: Valentin
Dežman.

Ko so ga pred nekaj leti izvolili
lancovski klerikalci za svojega župana,
je presukal svoje ime in se pisal: Valentin
Deschmann.

Ako kdaj dočaka kot župan pravične
in potrebne izpremembe, da bodo c. kr.
okrajnemu glavarstvu v slovenski Radov-
ljici načelovali slovenski uradniki, tedaj
pa se bo lancovski Deschmann najbrže
podpisoval takole:

Zdravko Deževnimož.

„Spočetje“ ne „rojstvo“.

Mestni magistrat ljubljanski je pred-
ložil ravnokar načrt novega občinskega
reda in nasvetuje, da naj nekatere posled-
dice zadevajo Ljubljančane ne samo od
„rojstva“, temveč že kar od „spočetja“.

To bo brez dvojbe zelo kočljiva
stvar, ker se da rojstvo mnogo lažje
dognati, nego pa čas spočetja.

Morda se uvede kaka „nočna straža“
pri zakonskih in nezakonskih posteljah
ljubljskih?

Vsekakor smo radovedni, kako se
reši ta problem.

Radovednež.

Moder svet.

Predragi tovariši!

Iz vsega srca se Vam zahvaljujem za
izkazano mi zaupanje in Vam nujno
svetujem, da si izboljšate gmotno stanje
s postranskim zaslužkom.

Revežem na duhu, ki ne vedo, kako
bi si pomagali, priporočam, naj ob četrtkih,
praznikih, nedeljah, počitnicah in sploh v
prostem času:

- 1.) gonijo meh na koru;
- 2.) naj pometajo ceste v bližnjih
mestih;
- 3.) naj hodijo svirat s harmoniko na
kmetske svadbe in druge veselice;
- 4.) naj vežbajo pse in opice ter hodijo
kazat izučene živalce po svetu. (Važno za
razširjenje duševnega obzorja.)
- 5.) Kdor prebiva blizu večjega mesta,
naj pridno dresira bolhe in ustanovi
boljše gledališče.

Zlasti poslednja dva nasveta kar naj-
topleje priporočam svojim nad vse ljub-
ljenim vrstnikom!

Za izkazano mi zaupanje, mislim,
da sem se že zahvalil precej začetkoma.
Zato Vas samo še opozarjam, da raz-
pravljate še dalje o tem perečem vprašanju
in izpodbujate učiteljska društva zlasti,
da bi vlagala prošnje in spomenice na
postavodajalne korporacije

Lapajne, ravnatelj.

Gosposka in kmetska svetnica.

H gorenjskemu župniku, priletnemu
duhovniku starega kopita, so prinesli ne-
zakonsko dekletce iz revne bajte ter so
ga hoteli dati krstiti na ime: Angela.

Župnik pa se je mogočno zadril nad
botri:

„Ta otrok je doma iz prerevne in
premajhne bajte, da bi imel tako gos-
posko ime!“

Otrok je potem dobil po župnikovi
odreditvi ime: Urška.

Botra Jera.

Karniolec.

(Akademik:) Z luči prokleti filister, vladni hišpеч!

(V službi:) Najponižnejši sluga! Blagovolite mi oprostiti, da sem vam prišel odpirat prepozno vrata, gospod vladni svetnik!

Vseh pet.

Tine (svojemu sosedu, ki dremlje v gostilnici): Tri mesece sem vsak teden stavil številke, ki so se mi sanjale, pa niso prišle! V soboto sem pa šel pred loterijo in treščil s palico po tabli. In lej! Zadel sem vseh pet!

Martin (ki je slišal le poslednji stavek dobro): Zlomka! Koliko si pa dobil?

Tine: Nič, ker nisem — čakal.

K.

Oznanilo.

Podpisani išče mežnarja z nastopnimi pogoji:

a) za hrano in obleko skrbe župljani,
b) blagoslovljene moje zausnice mora brezpogojno prenašati s krščansko potrpežljivostjo, tako v cerkvi kakor drugod. Vračati jih, zabranjuje cerkveno prokletstvo,

c) oženjeni z lepo in mlado ženo imajo prednost.

Več po dogovoru z mojo kuharico.

Trebuhar,

župnik na Dolenjskem.

Ob zvokih kitare.

Tink, tonk! Strune glas naj brni čez tiho vas blagoslovljenim v zasmeh — če je greh pa naj bo greh! Deklico je noč in dan spremljeval gospod kaplan; v „Rim“ po jokajoči dar šel je — mežnar z njo, ne far:

Tink, tonk: „Krone daj, kupi potni list za v raj!“ To navaden je refren svetih mož in svetih žen, „Daj za sveče, novi zvon, daj za Kafre, misijon!“ Daj in znašaj na oltar — kar imaš, pobere far!

Tink, tonk! Tja čez plan vodi cesta v samostan. Tamkaj mnogo je deklet, fantov nič — narobe svet! V bližnjem gozdu mlad pastir želod je nabiral, žir — zdajci je zasačil par: z mlado nuno bil je far!

Višensky.

Brez priče.

Janez pride k sodniku v pisarnico ter hoče vložiti tožbo zoper Blažeta radi razžaljenja časti, ker mu je Blaže rekel, da je Janez največji osel.

Sodnik ga vpraša: „Kje vas je pa razžalil tako hudo?“

Janez: „Doma v moji sobi!“

Sodnik: „Kdo je bil še zraven?“

Janez: „Nihče; bila sva popolnoma sama kakor zdaj midva!“

Sodnik: „Potem ne opravite ničesar!“

Janez (osupel): „Nič, res nič!“

Sodnik: „Nič, čisto nič!“

Janez: „Torej tako! Adijo! Gospod sodnik, vi ste največji osel.“

D. G.

Nova koža.

Jezikoslovec: Kako se razlikujeta prejšnja klerikalna in sedanja „ljudska“ stranka?

Naravoslovec: Pray nič. Gad, ki spomladi sleče svojo staro oguljeno kožo, se olevi, dobi novo kožo, ostane pa vedno le gad!

—kov.

Utrinki.

Slovenec rajši spiše dvoje knjig, nego si kupi le eno samo.

Sladko in častno je umreti za domovino; pametneje pa je biti vojni zalagatelj.

Najboljše sredstvo zoper rdeč nos je tole: Pij, dokler ni tvoj nos višnjev!

„Čas je denar!“ — Čudno! Toliko imam časa, denarja pa nič!

Notranjski.

Pri spovedi.

Dekle: Moj fant me je prijemal.

Župnik: Hm, hm. Kje pa? —

Dekle: Čas po kuhinji, čas po veži.

P. F.

Osmi zakrament.

Župnik: „Koliko je zakramentov?“

Janez: „Osem.“

Župnik: „Oho! Nekdaj jih je bilo le sedem, ti tepec! Kateri je pa osmi?“

Janez: „Sv. celibat.“

Ljubljanska novica.

Ljubljanski škof želi ustanoviti informacijski biro za testamente na Kranjskem.

Grinta.

„Ljudska“ himna.

Le miren bodi, nikar se ne boj: saj mož krepostnih nas je nebroj!

Mi vemo, kaj „ljudstvu“ ugaja,

pa tudi, da — nam kaj ostaja.

Kaj mar nam šolstvo in pouk,

to vedel še bode vnukov vnuk!

Na črti vsej smo „ljudstvu“ vladarji,

in blagostanja mu pravi zidarji!

Podpornik največji naporu pa temu

je milostni Tone ob vsakem vremenu!

Oj, Šusteršič, Jeglič, to sta moža,

in pristna naša rešitelja!

Pikež.

Korak naprej.

Na poslednjem zborovanju „Iskre“, t. j. zveze vseh slovenskih katoliških devičarskih in mladeniških društev v Ljubljani so sklenili enoglasno, da mora vsak redni član zveze ob svečanostnih prilikah nositi viden društveni znak in sicer svetinjo na belo-rumenem traku, sredi svetinje podobo premilostnega škofa Bon. Jegliča, pod podobo pa prvo in zadnjo črko „Iskre“ t. j.: „I—a“.

V.

Prisiljena stvar ni dobra nikdar!

Da rek ta ne laže, izkušnja nam kaže na farjih najbolje.

Vseh, kar jih poznam, iz proste si volje nobeden ni sam far želel postati.

Vsak moral se dati je vpreči v ta stan,

ker oče in mati sta sleherni dan

lepo ga prosila,

rotila, svarila;

zanj ure, noči

kleče premolila

ter s postom več dni

želodca strojila;

pa tudi za maše

in za očenaše

v župnišče ni se

znosilo le malo!

Če pa še to vse

ni nič pomagalo,

bil vrag je pozvan:

Potem pa kletvina,

zmerjanje vsak dan

„zgubljenega“ sina

obsipalo je,

ter mošnja očetna,

omare in kletna

vsa vrata so se

pred njim zaklepala

kar najbolj skrbno,

dokler posijala

mu v srce trdo

ni milost od zgoraj

ter ga v lemenat

poslala, kjer skoraj

čez noč božji svat

postal je poprejšnji

„zgubljenec“ pregrešni!

Kjer starišev sila

ni trla sinu,

tam pa pridobila

sposobnosti mu

je — prazna mošnjica

al' puhla glavica!

Zato zdaj vsem farjem

poklic njih smrdi,

in le za denarjem

in pa za stvarmi,

ki nič ne skrbe jih

in nič ne bole jih,

okrog stičejo

in svoje nosove

povsod vtičejo,

kjer se jih ne zove.

A kaj se če, farji

ubožčki so vsi!

Saj niso k altarji

tiščali sami,

temveč, kakor zgoraj

se bere, se skoraj

vse s silo je kruto

pognalo pod kuto!

Pregovor naš stari

pa pravi tako:

Prisiljene stvari

še bile vsekdar

so dobremu v kvar.

Sršen.

Kavčukovec.

„Ali si že slišal: ministrski predsednik Gauč je pristopil k telovadnemu društvu ‚Čuku‘?“

„Ni mogoče!“

„Da! Nastopal bo kot ‚Kauč-čukman‘!“

Cap.

Žalostna suša.

Učitelj A: Zakaj je dovolil deželni zbor za osušenje Barja štiri milijone, nam pa nič?

Učitelj B: Glej, kako si čuden! Barje je treba osušiti, učitelji so pa že tako čisto „suhi“!

Korliče.

Z dežja pod kap.

„Ali si kaj žaloval za baronom Heinom?“

„Sem, toda solze sem prihranil večinomoma za sedanjo dobo.“

Dr. D.

Plemenito.

Blag duhovnik je umrl ter zapustil vse svoje premoženje v pospešitev znatnosti in umetnosti — pa ne na Kranjskem.

Zastavica.

Kako se razlikujeta liberalen in klerikalni kmet!

Liberalen kmet misli zase sam s svojo glavico, za klerikalnega kmeta pa misli — far.

F. R.

Marijini devici.

„Francka! Si bila že zopet pri spovedi?“

„O ne, Marička, sem šla v kaplanijo samo po svoj pozabljeni ošpetelj.“

Dr. D.

Listnica uredništva.

Č. gg. sotrudnike prosimo najvljudneje, naj blagovolijo potrpeti zaradi poslanega gradiva. Kar je primernega, pride vse na vrsto.

Obenem naznanjamo, da odklanjamo vse doneske, spisane v narečjih in ostudni mešanici, ki se ne „odlikuje“ po drugem nego po spačenih tujkah s slovenskimi končnicami.